

DE AGRO GEMEKH ANAPITPOI

Ίερά Μητρόπολις Νεαπόλεως καί Σταυρουπόλεως
Ένορία Ί. Ν. Αγ. Άθανασίου Εϋόσμου

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Εϋόσμος 2012

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

ΑΓΙΩΝ ΔΩΔΕΚΑ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ

(Κοσμάς καὶ Δαμιανός, Κύρος καὶ Ἰωάννης, Παντελεήμων καὶ Ἑρμόλαος,
Σαμφῶν καὶ Διομήδης, Μώκιος καὶ Ἀνίκητος, Θαλλέλαιος καὶ Τρύφων)

Ὁ Ἱερεὺς

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης

Ἀμήν.

Ψαλμός ρμβ' (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ Σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου Σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν Σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροῦς αἰῶνος καὶ ἠκιδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις Σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν Σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς Σὲ τὰς χεῖράς μου ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν Σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἄκουστόν ποίησόν μοι τὸ πρῶτόν τὸ ἔλεός Σου, ὅτι ἐπὶ Σοὶ ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς Σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε πρὸς Σὲ κατέφυγον δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά Σου, ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ Πνεῦμά Σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου, ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει Σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός Σού εἶμι.

Καὶ εὐθύς τό

Ἦχος δ'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. **(4 φορές)**

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὰς χαμαιζήλους ἠδονὰς συμπατοῦντες, καὶ ἀναργύρων τοὺς νοσοῦντας

ἰώμενοι, Ἀνάργυροι πανεύφημοι καὶ θεῖοι Ἴατροί, πρὸς Χριστοῦ ἐστέφθητε, Οὐρανίοις στεφάνοις, ὅθεν ἰκετεύομεν, σκοτασμοῦ ἁμαρτίας, καὶ νοσημάτων ρύσασθε ἡμᾶς, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν ἰκετεύοντες.

Δόξα...

Ἀπολυτίκιον Ναοῦ. Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Στυλος γέγονας ὀρθοδοξίας, θείοις δόγμασιν ὑποστηρίζων τὴν Ἐκκλησίαν, Ἱεράρχα Ἀθανάσιε τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν Υἱόν, ὁμοούσιον, ἀνακηρύξας, κατήσχυνας Ἄρειον. Πάτερ Ὅσιε, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἰκέτευε δωρήσασθαι ἡμῖν τό μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον

Τῇ Θεοτόκῳ μετὰ δέους ἐμφρόνως, πάντες προσδράμωμεν κραυγάζοντες πόθῳ, Ὑπεραγία Δέσποινα Πανύμνητε, ρῦσαι τῷ ἐλέει σου, ἀδοκῆτων κινδύνων, πάσης περιστάσεως καὶ κολάσεως τάχος, καὶ πάσης νόσων λύμης, Ἀγαθή, εὐλογημένη Μαρία Θεόνυμφε.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρῥύσατο, ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ψαλμὸς Ν΄ (50)

Ἐλέσόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδού γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσυσέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδού γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ

πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην, ὁ Θεός, οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πολλοῖς συνεχόμενος ἀλγεινοῖς, πρὸς ὑμᾶς ἐνθέρμως, καταφεύγων ἐκδυσωπῶ, ταῖς πρὸς τὸν Θεὸν ὑμῶν πρεσβείαις, τούτων με τάχος, Ἀνάργυροι ρύσασθε.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παθῶν καταφλέγει μου φλόξ δεινή, Ἀνάργυροι θεῖοι, τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν, ταχέως οὖν ταύτην ἱκετεύω, ταῖς ὑμετέραις δεήσεσι σβέσατε.

Δόξα...

Νοσῶν πλείστοις πάθεσι χαλεποῖς, πολλῶν ἐκ παισμάτων, τῷ φαρμάκῳ τῶν δραστικῶν, ὑμῶν πρεσβειῶν πρὸς τὸν Δεσπότην, ἐκλιπαρῶ ἰαθῆναι, Ἀνάργυροι.

Καὶ νῦν...

Συνέτισον τὸν δοῦλόν σου, Μαριάμ, ἀνοιζόν μοι πύλας μετανοίας, καὶ ἐκ πυλῶν, τῆς θανατηφόρου ἁμαρτίας, τῇ μεσιτείᾳ σου ρῦσαί με, Δέσποινα.

ᾠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Προστασίαις ταῖς θεαῖς ὑμῶν, Ἀνάργυροι ρύσασθε, ἐμὲ τὸν ἐν ζάλῃ καὶ τρικυμίαις τοῦ βίου ἐγκυματούμενον ὑμᾶς γὰρ εὔρηκα, μετὰ Θεὸν κυβερνήτας, πρὸς λιμένα ἄσυλον καὶ ἀχείμαστον.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἴκετεύω ἐν πόθῳ τὴν τῆς ψυχῆς κάκωσιν, καὶ τὰς σαρκικὰς ἀσθενείας μου ἰατρεύσατε ὑμεῖς γὰρ Πάνσεπτοι, τὸν τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων, ἰατρὸν τὸν Πάνσοφον ἐμιμήσασθε.

Δόξα...

Χαλεπαῖς ἀρρωστίαις καὶ τακτικοῖς πάθεσιν, ὅλῳ καθ' ἐκάστην, Ἀνάργυροι, τηκομένῳ μοι, ταῖς πρὸς τὸν Κύριον, ὑμῶν ἐνθέρμοις πρεσβείαις, φάρμακα δωρήσασθε ἀλεξίπονα.

Καὶ νῦν...

Ἐπὶ κλίνης ὀδύνης ὀδυνηρῶς κείμενος, σὲ ἐπικαλοῦμαι Παρθέने, κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοί, σπεῦσον τοῦ σώσαί με καὶ ἐξελέσθαι ἐν τάχει, πυρὸς ὑποσμίχοντος νῦν τὴν καρδίαν μου.

Διάσωσον, ὦ Δωδεκάς Ἀναργύρων ἁγία, ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχῆς τε καὶ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασιν δώρησαί μοι λιταῖς σου.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τό ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β΄. Πρεσβεία Θερμῆ.

Παθῶν χαλεπῶν, ἀκέστορες ὀξύτατοι, καὶ πάσης ψυχῆς, πασχούσης ἀνακούφισις, ὦ θαυμαστῇ Δωδεκάς θεοφόροι Ἀνάργυροι, ἐν ὑγείᾳ ἡμῶν τὴν ζωὴν, ἀπτῶτῳ τηρήσατε δεόμεθα.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῶν παθῶν μου τὸν καύσωνα, καὶ τὸν τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου τάραχον, ταῖς εὐχαῖς ἡμῶν, Ἀνάργυροι, σβέσατε ἐν τάχει καὶ κατευνάσατε.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπολαύοντες πάντοτε, τῶν ἐκ τῆς Εἰκόνης ὑμῶν, Ἀνάργυροι, χαρισμάτων, ἀναμέλπομεν, τὸν ὑμᾶς δοξάσαντα ὑπεράγαθον.

Δόξα...

Ἐπὶ κλίνης με κείμενον, καὶ νόσον νοσοῦντα ψυχῆς καὶ σώματος, ὦ Ἀνάργυροι ἐγείρατε, ταῖς πρὸς τὸν Σωτήρα ὑμῶν δεήσεσι.

Καὶ νῦν...

Ρῶσιν δίδου μοι, Πάναγνε, ἐπικαμπτομένη οἰκτραῖς δεήσεσι, πᾶσαν νόσον καὶ ἐπάχθειαν, ἐπιούσαν ἄφνω ἀναστέλλουσα.

Ῥδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐμπλησον ταχὺ τὴν ψυχὴν μου θείας χάριτος, τῶν Ἀναργύρων ἢ σεπτῆ Δωδεκάς, τοῦ προσιόντος τῇ σκέπῃ καὶ τῇ εἰκόνι σου.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λύτρωσαί με νῦν σαῖς πρὸς Κύριον ἐντεύξεσι, δεινῆς ἐκ νόσου καὶ πάσης θλίψεως, ᾧ Δωδεκάς Ἱατρῶν ἀξιάγαστε.

Δόξα...

Ἴασαι ψυχῆς τὰ πολλὰ πάθη καὶ σώματος, ᾧ Δωδεκάς Ἱατρῶν Παμμακάριστε, τῶν μετὰ πόθου προσκυνούντων τὴν Εἰκόνα σου.

Καὶ νῦν...

Ἄπαντα ἐχθρὸν δυσμενῶς ἐπιτιθέμενος, ἡμῖν τοῖς δούλοις σου, Πανάμωμε, θείῳ σου κράτει, συμπατοῦσα ἐξαφάνισον.

Ῥδὴ στ΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θανάτου καὶ συμφορῶν καὶ θλίψεων, ἀπαλλάξατε δεινῶν τε παντοίων, ᾧ Ἱατροὶ ἄμισθοι τῶν νοσοῦντων, τὸν εὐλαβῶς πρὸς ὑμᾶς καταφεύγοντα, καὶ πάσης νόσου καλεπῆς, ταῖς ὑμῶν ἰκεσίαις, Πανάγιοι.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς τεῖχος ἐν τοῖς κινδύνοις ἄρρηκτον, τὴν ὑμῶν ἐγκεκτημένοι εἰκόνα, ἐκ τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμεθα πάντων, ἐσαεὶ λυτρωτὰς ἐπιγραφόμενοι, σωτῆράς τε μετὰ Θεόν, εὐκλεέστατοι θεῖοι Ἀνάργυροι.

Δόξα...

Ἐν κλίνῃ τῶν ἀνιάτων παθῶν μου, κατακείμενος, Ἀνάργυροι θεῖοι, ἐκλιπαρῶ τῆς θερμῆς ὑμῶν σκέπης, καὶ ἀντιλήψεως μή με στερήσετε, πρεσβεύοντες διηνεκῶς, ὅπως εὔρω ὑγείας ἀντίληψιν.

Καὶ νῦν...

Φιλεύσπλαγχνε τοῦ Θεοῦ λοχεύτρια, ᾧ Παρθένε Θεοτόκε Μαρία, τῇ πρὸς Θεὸν ἐκτενεῖ σου πρεσβεΐα, τῶν δυσχερῶν με ἀπάλλαξον κράζοντα δοξάζω σε μόνη Ἄγνή, Παναγία Θεόνομφε Δέσποινα.

Διάσωσον, ᾧ Δωδεκάς Ἀναργύρων ἁγία, ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχῆς τε καὶ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασιν δώρησαί μοι λιταῖς σου.

Ἄκραντε ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρῤῥησίαν.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β΄. Τά ἄνω ζητῶν.

Προστάται θερμοὶ καὶ φύλακες ἄγρυπνοι, τῶν πίστει ἡμᾶς ἀνυμνούντων ὑπάρχοντες, ἐκ ψυχῆς βοῶμεν ὑμῖν, Ἀκέστορες πάνσεπτοι σπεύσατε, καὶ ἐκ κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς παρῤῥησίαν πρὸς Κύριον ἔχοντες.

Προκείμενον.

Ἦχος δ΄.

Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτά, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τούτους ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς, λέγων Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε. Πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ. Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες, ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρῖζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ταῖς τῶν Ἀναργύρων, πρεσβεΐαις, Ἐλεῆμον, ἀπάλλαξον παθῶν με καὶ δώρησαι ὑγείαν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις εὐπροσδέκτοις, ἔλεψον τὸν Κόσμον,
Χριστὲ ὡς εὐεργέτης.

Στίχ. Ἐλεῆμον, ἔλεψόν με ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι

Μεταβολὴ θλίψεως πάσης, ἀπαλλαγὴ παντοίας νόσου ὑπάρχουσα,
Δωδεκὰς ἡ ἀγία, Ἀναργύρων τῶν πανευκλεῶν, σῶζε πάντας ἐκ τῆς
ὀλεθρίας, τοῦ ἐχθροῦ ὀρμῆς καὶ ἐπηρείας, θείαις σου πρὸς Κύριον
ἐντεύξεις.

Ὁ Ἱερεὺς

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Ὡδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν ὀξεϊάν μου νόσον, εἰς ὑγείαν, Ἅγιοι, μεταποιήσατε νῦν, ψυχὴν ὁμοῦ
καὶ σῶμα, ἰώμενοι τελείως, τοῦ βοῶντος πρὸς Κύριον· ὁ τῶν πατέρων
ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, τὸν Χριστὸν κηρύξαντες, θεῖοι Ἀνάργυροι, αὐτὸν
ἐκδυσωπεῖτε, λυτρώσασθαι κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· ὁ ἐν
Ἅγίοις θαυμαστὸς Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα...

Σωμάτων ἰατῆρας, καὶ ψυχῶν σωτῆρας ὑμᾶς ἐπιστάμενοι, δεόμεθα ἰᾶσθαι,
καὶ σῶζειν τοὺς βοῶντας, πρὸς τὸν πάντων Σωτῆρα Χριστόν· ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καὶ νῦν...

Ἐκ χειμῶνος τὸ ἔαρ, καὶ ἐκ ζάλης γαλήνη, Ἄγνή προέρχεται, ἐκ ζόφου δὲ
παισμάτων, τὸ φῶς τῆς ἀπαθείας, μετανοία εἰσέρχεται οἱ ἐμπαθεῖς
τοιγαροῦν θαρρῶμεν μεταγνόντες.

Ὡδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρ' ὑμῶν δεομένους, μη παρίδῃτε Ἀνάργυροι θεῖοι, ἀλλ' ἐκ νόσου πάσης λυτρώσασθε καὶ βλάβης.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῶν πειρασμῶν ὑμεῖς, προσβολὰς τὰς ποικίλας, ἐκδιώκετε, Ἀνάργυροι πάσας, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην θερμαῖς ὑμῶν πρεσβεΐαις.

Δόξα...

Τῶν νοσημάτων σύ, Ἰατρεία ἐτοίμη, ἡ τῶν θείων ἐδείχθης Ἀναργύρων, Δωδεκὰς σοφὴ τε καὶ ὄντως θαυμασία.

Καὶ νῦν...

Ἴνα τιμῶν ἀνυμνῶ μετὰ πόθου, τὸ παμπόθητον, Μαρία, ὄνομά σου, νόσων καὶ κινδύνων ἐκλύτρωσαί με τάχος.

ᾠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ροὴν μου τῶν δακρύων, δέξασθε ἀσμένως, καὶ ταῖς λιταῖς ὑμῶν πάντα τὸν βόρβορον, τῶν νοσημάτων μου πλύνετε, ὦ Ἀνάργυροι.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χαρᾶς τῆς αἰωνίου, πάντες σὺν Ἀγγέλοις ἐπαπολαύοντες, θεῖοι Ἀνάργυροι, χαρᾶς ἀλήκτου πληροῦτε καὶ τὰς καρδίας ἡμῶν.

Δόξα...

Λιμὴν καὶ ἰατρεῖον πέλει τῶν νοσοῦντων, ἡ τῶν σοφῶν ἰατρῶν σεβασμία Εἰκῶν, ἧ προσιόντες ἐν πίστει νόσων λυτρούμεθα.

Καὶ νῦν...

Μαρία Θεοτόκε, τῶν Πιστῶν χορείας, ἐξ ὄρατῶν ρυομένη καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, σῶζε ἐκ πάσης φθορᾶς κινδύνων καὶ θλίψεων.

Ἄξιόν ἐστιν, ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον, καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ,

τὴν ἀδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, Σὲ μεγαλύνομεν.

Καὶ τὰ Μεγαλυνάρια

Πάντων τῶν νοσοῦντων τοὺς Ἱατρούς, πηγὰς ἰαμάτων, Ἀναργύρους τοὺς εὐκλεεῖς, δεῦτε συνδραμόντες οἱ φιλέορτοι τούτους, χρεωστικῶς ἐν ὕμνοις δοξολογήσωμεν.

Ἀνάργυροι θεῖοι, θαυματουργοί, Ἱατροὶ νοσοῦντων, ἰατρεύσατε τοὺς θερμῶς, ἐπικαλουμένους ὑμᾶς, παθῶν ποικίλων, ταῖς ὑμῶν πρεσβείαις πρὸς τὸν φιλόανθρωπον.

Μὴ παύσπετε, Ἀνάργυροι Ἱατροί, ψυχῶν καὶ σωμάτων, ἰκετεύειν ὑπὲρ ἡμῶν, τὴν σεπτὴν Τριάδα, ρυσθῆναι ἐκ κινδύνων, καὶ πάσης ἀσθενείας ἡμᾶς καὶ θλίψεως.

Ἰάσεων ἅπαντες τὰς πηγὰς, ὀχετοὺς ἀφθόνους δωρημάτων τῶν τοῦ Θεοῦ, φωτὸς τοῦ αὐτοῦ τὰ πάμφωτα δοχεῖα, τοὺς θεῖους Ἀναργύρους ἀνευφημήσωμεν.

Δεῦτε οἱ ἐν νόσοις παντοδαπαῖς, καὶ οἱ ἐν κινδύνοις, κατακείμενοι χαλεπῶς, σπεύσωμεν προθύμως, ἐν τούτῳ τῷ τεμένει, τῶν θείων Ἀναργύρων, καὶ σωθисόμεθα.

Τρύφωνα, Κοσμὰς καὶ Δαμιανούς, ἅμα Θαλλελαίῳ, καὶ τὸν Μώκιον τοὺς σοφοὺς, Σαμψὼν, Διομήδην, σὺν Κύρῳ, Ἰωάννῃ καὶ τὸν Ἀνίκητόν τε ἀνευφημήσωμεν.

Τὸν Παντελεήμονα τὸν κλεινόν, σὺν τῷ διδασκάλῳ, Ἑρμολάῳ τῷ θαυμαστῷ, Ἰουλιανῷ τε φωστῆρας Ἐκκλησίας, καὶ τῶν πιστῶν σωτῆρας, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ρώσεως οὐκ εἶδεν ἄλλον μισθόν, ἀπαιτεῖν ἢ μόνον, τὴν εὐσέβειαν πρὸς Θεόν, ἡ ἀγιωτάτη εἰκὰς τῶν Ἀναργύρων, ἐν ὕμνοις οὓς τιμῶντες ἀνευφημήσωμεν.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **(3 φορές)**

Δόξα... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε, ἐλέησον Κύριε, ἐλέησον Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά Σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία Σου. Γεννηθήτω τὸ θέλημά Σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς : Ὅτι Σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία... Ἀμήν.

Τροπάριον.

Ἦχος πλ. δ΄.

Ἄγιοι Ἀνάργυροι καὶ θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν. δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ', ἣν ψάλλομεν τὸ ἐξῆς:

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Δεῦτε ὀρθοδόξων ἡ πληθὺς, δεῦτε τῶν Πιστῶν αἱ χορεῖται κατασπασώμεθα, εἰκόνα τὴν πάνσεπτον, τῶν Ἀναργύρων Χριστοῦ, Ἱατρῶν τῶν παθῶν ἡμῶν, πρὸς αὐτοὺς βοῶντες ρύσασθε Ἀνάργυροι, ἐκ τῶν κινδύνων ἡμᾶς, νόσων καὶ παθῶν ἀνιάτων, ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν πρὸς τὸν Κτίστην, τοὺς ἡμᾶς τιμῶντας, Πανσεβάσμιοι.

Ἦχος πλ. δ΄.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἦχος β΄.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σὲ ἀνατίθηνι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Ὁ Ἱερεὺς

Δί' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

